

کربلا. ملک شخصی سید الشهداء علیه السلام

الشَّيْخُ الْبَهَائِيُّ فِي الْكَشْكُولِ، عَنْ خَطِّ جَدِّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجُبَاعِيِّ، نَقْلًا مِنْ خَطِّ ابْنِ طَاوُسٍ، نَقْلًا مِنْ كِتَابِ الزِّيَارَاتِ
لِمُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ دَاوُدَ الْقُمِّيِّ عَنِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ:

إِنَّ حَرَمَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامِ الَّذِي اشْتَرَاهُ أَرْبَعَةَ أَمْيَالٍ فِي أَرْبَعَةِ أَمْيَالٍ، فَهُوَ حَلَالٌ لَوْلَدِهِ وَ مَوَالِيهِ، حَرَامٌ عَلَى غَيْرِهِمْ
مِمَّنْ خَالَفَهُمْ، وَ فِيهِ الْبَرَكَةُ.^۱

مرحوم شیخ بهایی در کتاب کشکول خود از خط جدش، محمد بن علی جباعی، به نقل از خط مرحوم سید بن طاووس به نقل از محمد بن احمد بن داوود قمی در «کتاب الزیارات» نقل می کند که حضرت صادق علیه السلام فرمودند:

حرم حسین بن علی علیهما السلام به فاصله چهار میل در چهار میل، همان مکانی است که سیدالشهدا علیه السلام آنجا را خریداری نمودند. این حرم برای فرزندان حسین بن علی علیهما السلام و دوستدارانش حلال است، اما برای غیر ایشان از کسانی که با فرزندان حسین بن علی علیهما السلام و دوستدارانش مخالفت می کنند، حرام است و در این سرزمین برکت است.

مرحوم شیخ بهایی در کتاب کشکول خود می نویسد:

۱- مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۲۱ به نقل از کشکول / مرحوم محدث نوری می نویسد: این روایت را مرحوم شیخ طریحی در «مجمع

البحرین» نیز نقل می کند. (مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۲۱)

رُوي أَنَّ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامَ اشْتَرَى النَّوَاحِيَ الَّتِي فِيهَا قَبْرُهُ مِنْ أَهْلِ نَيْنَوَى وَالْغَاضِرِيَّةِ بِسِتِّينَ أَلْفِ دِرْهَمٍ ، وَتَصَدَّقَ بِهَا عَلَيْهِمْ ، وَشَرَطَ أَنْ يُرْسِدُوا إِلَى قَبْرِهِ ، وَيُضَيِّقُوا مِنْ زَارِهِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ.^۲

روایت شده است که حضرت حسین بن علی علیهما السلام اطراف قبر شریفشان را از اهل نینوا و غاضریه به شصت هزار درهم خریداری نمودند و سپس آن جا را به ایشان بخشیدند و شرط نمودند که زائرین را به سوی قبرشان هدایت نموده و از ایشان به مدت سه روز پذیرایی نمایند.

محدث نوری پس از نقل این دو روایت می نویسد:

مرحوم سید بن طاووس می گوید: محمد بن أحمد بن داوود قمی در «کتاب الزیارات» می نویسد که اهل کربلا به آن شرط عمل نکردند.^۳

۲- مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۲۱

۳- مستدرک الوسائل، ج ۱۰، ص ۳۲۱